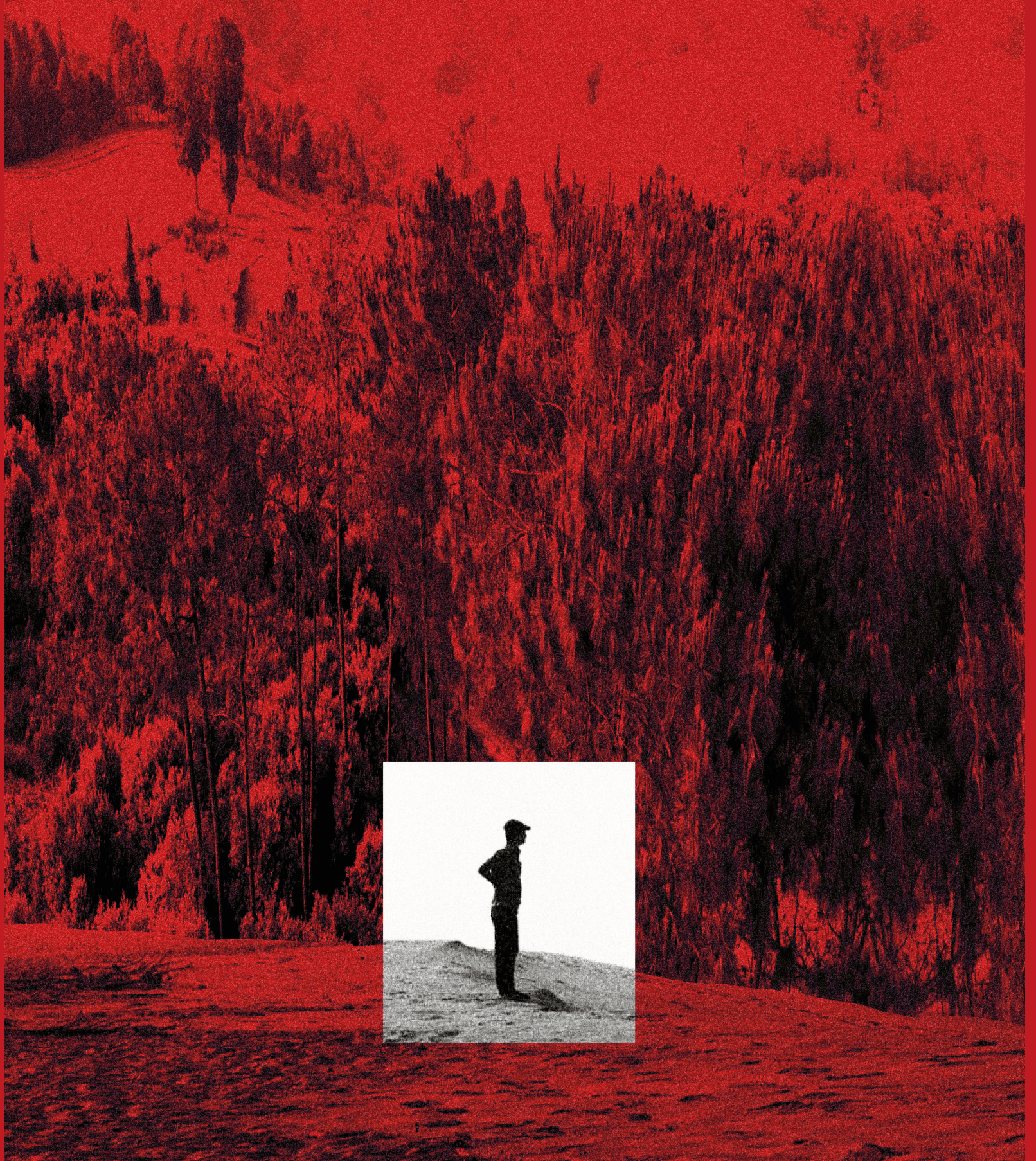

dackekuriren

vol. 1 / 2025

mars
**Världen är kaotisk
och kall i väntan på
revolutionen**

emmy wallin

Kaffe, plugg, sovschema och gym, dunkadunka på nation. Som student dras man tydligen i två riktningar, plugga – eller festa? Därom tvista de lärde. Fast de lärda tvistar inte, de älskar att vara studenter och älskar att skryta om att de är studenter.

Efter pandemin är en sak säker, unga har blivit absurt tråkiga, samhället är apolitiskt och romantiken är död. DackeKuriren vill nu uppmana er alla att slå er fria från acceptansen av absolut tråk. Vi vill slå oss fria från texter om hur man packar skor till sitt utbyte och intervjuer med akademiska elitister.

Under det senaste året i Lund har vi sett en stor dissonans mellan världen och studenten. Medan bomberna faller såg vi vår ärade rektor Erik Renström skicka poliser på sina egna studenter när vi tältade utanför hans kontor. Kåreerna stod tysta, de kan nämligen endast skydda studenters rättigheter om den rättigheten avser att få boka ett grupprum, inte rätten till yttrandefrihet och att inte bli misshandlad under en fredlig demonstration.

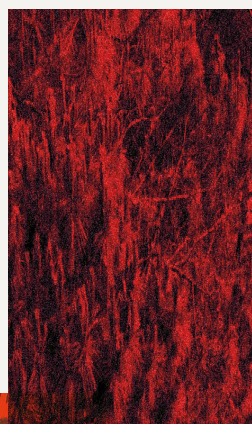
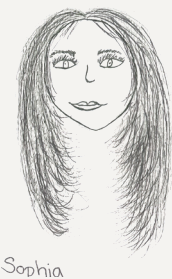
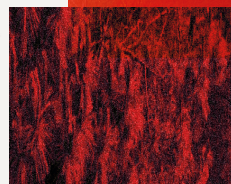
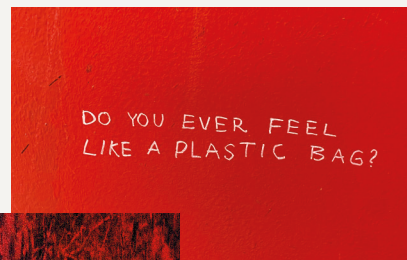
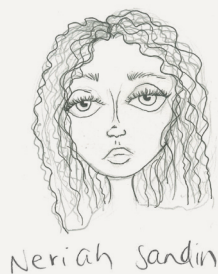
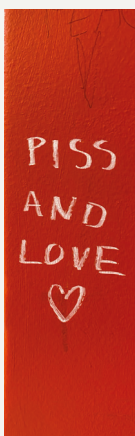
I en tid av individualism, sociala medier och självuppfyllelse genom gymkort kan vi kort konstatera: Romantiken är död.

Denna tidning är en återuppståndelse av det kommunistiska spöket, ett förkovrande i vår gemensamt döende själ och en önskan om att få vara provocativ, oprofessionell och kreativ. Det är förhoppningsvis en rörig upplevelse av allvar och nonsens och alldeles för aggressiva påhopp.

Med mycket kamratliga hälsningar,

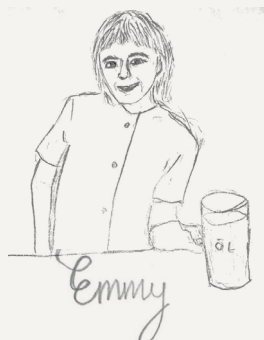

Hedvig Sävenryd & Thalia Wright
redaktörer för DackeKuriren

Redaktion:

Thalia Wright - redaktör
Hedvig Sävenryd - redaktör
Eugenia Danilova - grafisk formgivare
Annie Nylén - skribent
Emil Korsström - skribent
Alice Gimbro Frisk - skribent
Emmy Wallin - skribent
Neriah Sandin - skribent
Sophia Sjögren - skribent
Ellen Fajersson Modh - skribent
Maja Marta Piekarska - skribent
Ebbalisa Johansson - skribent & illustratör
Victor Nobis - illustratör

Tunna väggar på Smålands Nation

SOPHIA SJÖGREN

Solen lyser över Lunds gator och Onsdagspuben är snart igång. Fem våningar upp har grannarna smugit sig ut på taket, och om man lyssnar noga går det att höra en granne sjunga upp inför kvällens karaoke. Dackekuriren är på plats för att rota i allt vad grannarna har att berätta.

Ja, skönsång verkar vara ett återkommande tema. Vi snackar med en tjej som fått höra sin granne sjunga i duschen. En personlig favorit var "Harry Potter-anthem", sjung vidare! Betydligt värre var det med vrålände gamers natten till en tenta. Än värre när grannens larm gått av klockan åtta en söndagmorgon. Grannarna skulle sporadiskt slå i väggarna tills det att hela lägenhetskomplexet vaknat, alla utom den skyldige.

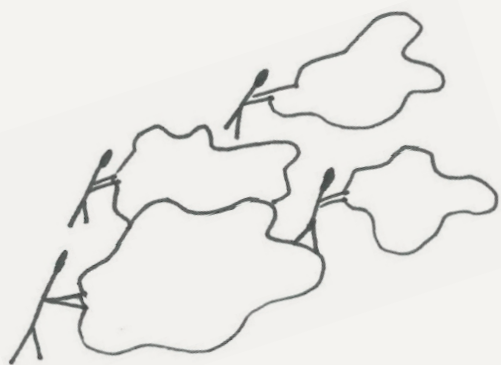
Även på Dacke har det stundom rådit spänd stämning. Ett gäng berättar om att någon ska ha strukit över alla bokningar i hela tre dagar med noten "FUCK OFF". Det hela hade brutit ut

i ett ytterligare "Jag hoppas din mamma får diarré!". Väl i rampljuset vill en kamrat även rikta skarp kritik mot dem som hänger sin tvätt över två linor: "Jag brukar kasta ner mina grannars kläder när de hänger över natten."

Grannarnas aktiva sexliv går inte heller under radarn. Det är inte heller ovanligt att dejta sin granne. En tjej poträtter korridorsmiddagarna som ett avsnitt ur Love is Blind. Dejtar man varandra i brist på andra socialister och en ständig rädsla för Malmö Nation?

Med utsikt över Lundatöserna, fri entré till klubben och gratis sommarhyra kan man knappast klaga. Men vrålände gamers och sjušovare får gärna tona ner.

Fotobåset Den Runda Madonnan

HEDVIG SÄVENRYD

Under min tid som nationsombud spenderade jag mycket tid i Smålands publokal. Jag kände avsaknaden av något rustikt, ständigt, ett hantverk, ett verktyg för förevigande, ett fotobås! Jag påbörjade en kamp om att hitta ett bås. Jag drömde om fotobåsen vår kompisgrupp trängdes in i under resor till Berlin. Efter 4 månader av samtal med "körkorts-fotobåsen vid Coop"-leverantörer och "hyr ett partybås"-leverantörer var jag beredd på att ge upp, det finns inga retro fotoautomater. Men, en kall januaridag inne på triangeln i Malmö såg jag plötsligt dröm-båset inne på Beyond Retro. Kassören meddelade att det var hennes vän som byggt den och skrev ner mitt nummer på en lapp. Drömmen kändes så nära att jag kunde höra kameraklick och känna fotoblixten i simmiga ögon.

Hon är en rund madonna, utrustad med systemkamera, framkallare, kortläsare och ekologiskt antinflammediel hanterat skynke. Gustaf, frilansande fotograf och deltidss fotobås-byggare har skapat henne. Jag ringer upp honom för att få lära mig mer om fotobåsvärlden och hur han hamnade i den.

- Jadu... jo men det var ju min kollega, eller en vän då från början, vi gick på östra grevie ihop. Han köpte ett gammalt analogt 60-tals fotobås från Kanada. Han visste nog inte riktigt vad han skulle ha det till, han tyckte bara att det var jättekul. Det var kanske 6-7 år sen.. Han hade det på far i hatten i Malmö. Det var väldigt uppskattat, och så tänkte vi "ska vi inte gå ihop och bygga egna?". Det var kanske 4 år sedan vi körde igång det och började snickra, helt utan att veta vad vi gjorde, inga ritningar, ingenting, vi försökte bara få ihop det.

Gustafs vän flyttade till Västervik och fortsätter att bygga därifrån. Gustaf håller till i en kollektivverkstad i Norra Sofielund med ett 20-tal andra skapare, som bygger allt från 1800-tals pallar till köksinredning. De har byggt omkring 8-9 bås och vi kan se dem utspridda på MJs i Malmö, Beyond Retro (Malmö, Stockholm, Göteborg), Boulebar på drottningtorget och på Moriskan.

Affischen till fotobåset har foto-strips med människor på. Två av bilderna är upphittade bilder från det första fotobåset, från foton som fastnat i tiden, och nu är i ljuset igen, tillsammans med ett citat från Gustafs vän Oscar "the future is automatic!".

Jag tänker kanske, nu så röker ingen nu för tiden. Innan var det så att man dansa, stod i baren, och så rökte man, någon sort treenighet. Den nya kan vara bar, dans, foto-automat kanske?

Jag frågar om Gustafs bästa fotobås-minne.

- Jag tror det var med min tjej, första dejten! Det kändes modigt. Lite så okej, om det går bra.. så kan vi ta en bild. Det gick bra! Hon satt i mitt knä och det kändes så... väldigt gulligt. En av bilderna fångar att jag försökte pussa henne, men hon märkte inte det... Den har jag klippt bort, den rutan.

Gustaf lämnar oss med ett tips, från fotobåsets funktion på moriskan:

- Vissa tar en bild på sig själv, skriver sitt nummer på baksidan och ger den till någon som de vill flörta med.

Det är det första och enda runda, för det var hemskt att bygga. Det var sorgligt att flytta den till er, det är ju kul att ni har den, men jag blev också så fäst vid den. Det är lätt det snyggaste fotobåset jag har byggt!

Hittills har det tagits 280 bilder, på en månad! Och det kommer tas många mer.

Scan me before reading!

C. walked into the kitchen, the pale morning light blinded them a little as they looked out at the freshly fallen snow. Usually seeing fresh snow would make them ecstatic, but something just didn't feel right. Something was missing. As they pondered what it could be, a corridor mate walked in and exclaimed in horror,

"Where's the giant penis!?"

Cut to the night before.

In a dimly lit basement, a group of friends gathered to warm themselves after a snowball fight, pizza boxes scattered around. They were discussing the corridor party they'd attend this weekend, and naturally they were reminded of the massive, paper-mâché penis perched in corridor K3. That would soon disappear in the middle of the night.

Dacke-Kuriren managed to track down one of the penis heisters, giving us an exclusive look into the events of the infamous Penis heist. We talked to "Dorothy" –not her real name– who is the person who first came up with the idea.

Dorothy remembers how back in the fall they would end up at K3 for afterparties and thought it was quite entertaining to be dancing away under the watchful eyes of the giant penis, despite her preference for vagina. One side claimed the phallus was just nauseating with its thick veins and pubic hairs while the other side would just counter that they liked dick, and the cock in question was indeed an art piece.

- It got to a point where we couldn't even enjoy the parties anymore cause the topic of the penis was just so polarizing. It just always ended with everyone screaming at each other. I knew it was a matter of time before someone in rage destroyed it.

So the group hatched a plan.

BREAK INTO K3 AND LIBERATE THE PENIS.

The penis thieves would have to get into the locked corridor, unnoticed. Two volunteers waited outside the penis corridor until someone went in or out. But Mr.Lorax – also not his real name– texted a resident. This would become a decision which would ultimately lead to the fall of the operation.

Once inside, the thieves waited until the corridor fell asleep, then carefully smuggled the massive phallus – shedding a few wire pubic hairs along the way – down the stairs to their waiting crew. Wrapped in a tarp, the penis was paraded through the slumbering streets of Lund.

The heisters arrived at the first destination and the penis was wrapped in about 50 meters of plastic wrap, for protection.

The phallus was then carried to the final destination, Westskånska Nation. The penis was hoisted onto the bike shed roof and tied down with rope. Wearing t-shirt balaclavas, the crew proudly hung an Irish flag in the tree behind it — GET YOUR BRITS OUT!

The heisters took their final looks at their masterpiece, and hurried home to their warm little beds.

Morning after.

Dorothy's phone buzzed. "C. is pissed," Lorax admitted. "They know I did it — I sent them that dumb text. We need to get it back."

Dorothy biked to meet him. I looked at him, then at his bike, and just said,

"Tell me you have the tarp hidden in some bush?"

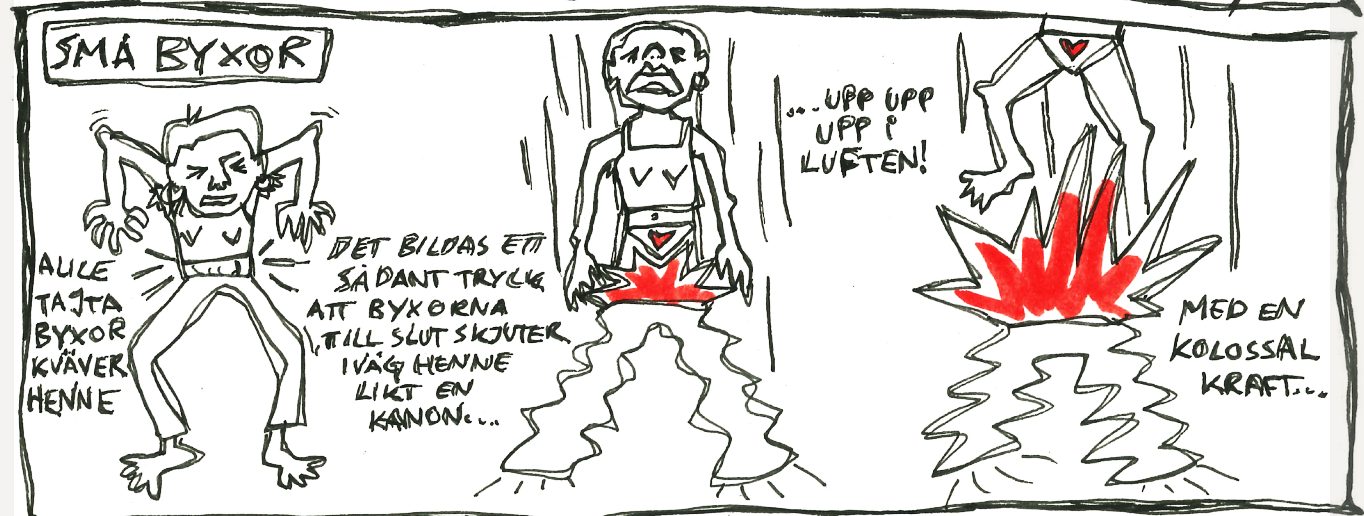
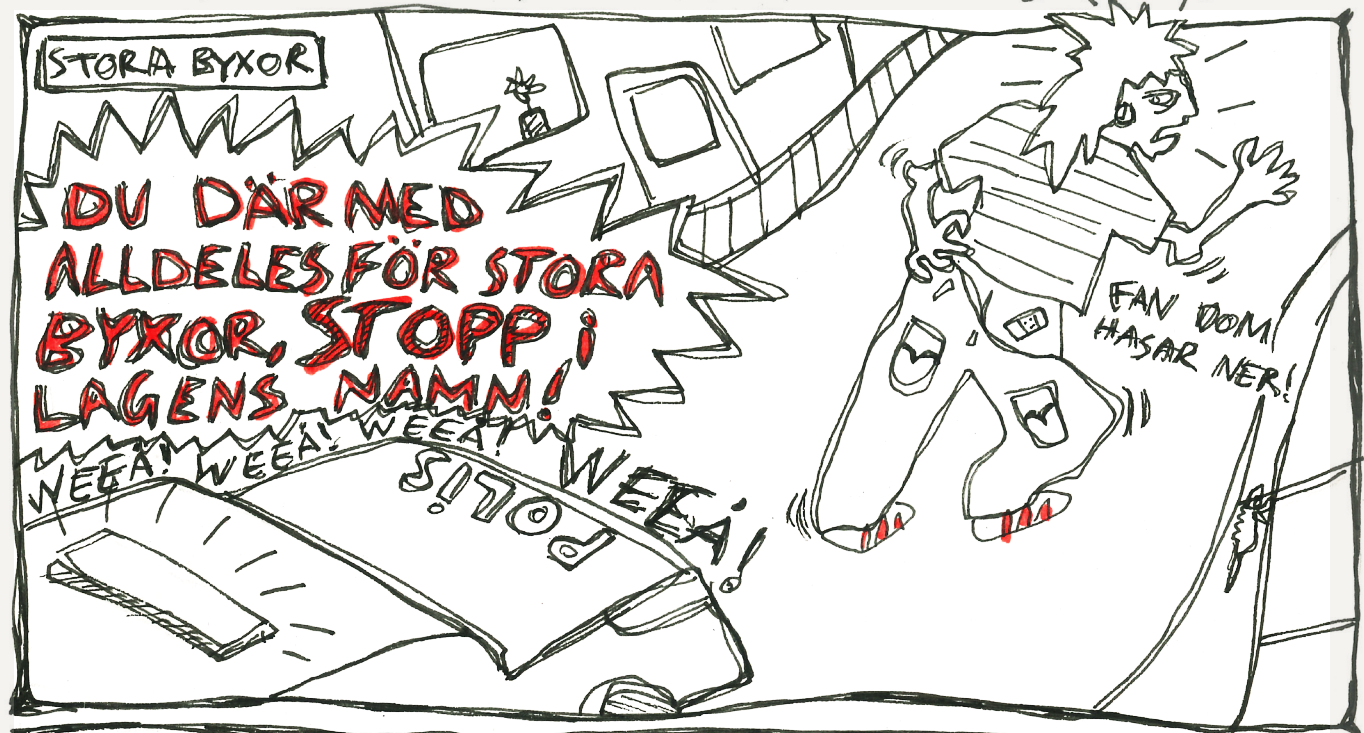
"Fuck me," Lorax groaned. "It's still at Smålands."

And so began the longest, largest, girthiest, hardest, veiniest, hairiest walk of shame Lund had ever seen: two defeated heisters, dragging their balls across town under the curious gaze of a sunny Saturday crowd.

TIPS FOR FUTURE HEISTERS:

1. It is crucial to always have a balaclava, there's nothing more anonymous than a group of people walking around with covered faces
2. Always carry your bounty in a tarp, you want people thinking you're carrying a dead body. Not a soul will approach you.
3. Never forget the Irish flag, long live Ireland.

BYX-FANTASIER

LOKALT

i min värld är gubbarna på [redacted] nations-
möte konstiga /
när de hävdar att vi inte ska blanda oss i
männsliga rättigheter /
/
för det är politiskt och politik bryter mot
stadgarna /
/
fuck alla utom mig tänker stig och nickar åt
patrick som nickar åt /
nils som nickar åt stig som nickar åt nils
som nickar åt patrick /
som nickar åt stadgarna /
/
de är gud och de tolkar fritt /
efter liberal tradition /
pride är opolitisk /
palestina är politiskt /
säger de tre vita cismännen /
och så nickar stig åt patrick
som nickar åt nils /
/
sen runkas det bulle på stadgarna
så otroligt vackert
med manlig makt

EMMY WALLIN

Lundaguide

Nationerna:

♥ **Smålands:** det enda dugliga stället. Förutom när vi bråkar med varandra. Tänka sig att det finns så många som är anti samma saker som man själv är anti. Och som gillar socialism <3

Wermlands: tråkigt och precis som miljöpartiet knappt grönt längre.

Kristianstad: snygga, men tråkiga, personer hänger där.

VG's: en kompis till mig var aktiv och såg ut att alltid ha så kul, men efter ett år hade han tydligen bara supit skallen av sig och kände egentligen ingen han umgicks med där. Så. Lite sorgligt.

ÖG's: vita killar som gillar att sjunga n****s in Paris utan att undvika N-ordet hänger mycket här.

SSK: avpolitiserar vänstern. Stopp och belägg! Så mycket potential, men så mycket skit.

Blekingska: bra på att boka in spelningar, dåliga på att ha en bredd av musik.

Kalmar: nation för queers som vet vilken sån Harry Potter ande de "har" enligt pottermore, olikt Smålands som är för arga queers.

HK's: för "folk som gillar schlager" .. vad nu det ska betyda.

Malmö: usch för borgare

Lund: usch för borgare

GBG: usch för borgare

Hallands: glömde bort att skriva upp dem först. Känns som det brukar vara så med dem

Kårerna och AF:

Att vara aktiv i kårerna är tyvärr bara att slicka röv och lägga till folk på LinkedIn. Eller möjligen driva viktiga frågor om typ stolarnas placering i studierummet.

Att vara aktiv i Akademiska Föreningen är tyvärr bara för rövhål som tagit sig igenom tillräckligt många efterfester på nationerna för att kännas tillräckligt "sköna" av random killar som också varit på tillräckligt många efterfester. Det finns ingen student-demokrati i AF, bara inofficiella beslut som tas med frack på och punsch i magen. Tradition.

Studentboenden:

Parantesen: ett ställe i Lund där man fortfarande får höra vita medelklass killar rappa Tandtråd av tjuvjakt och liksom vara stolta över det. "With a fat bitch in my bedroom" och så vidare.

Studentlyckan: lyckan fattas studenterna här. Jag tror alla som bor där främst pluggar och sen tränar på fitness 24/7 och sen lagar recept som de fått från IG-Reels.

Magasinet: dyra lägenheter för de som betalat för AFBs bostadskö länge. Hade en fest där en gång och securitas kom för att en student ringt dem, så jag hatar alla som bor där eftersom de förstör för folk som HAR KUL.

Sparta: tycker de verkar ha det bra där.

Delphi: känns som att alla mår dåligt där. Eller är killar på LTH som aldrig reflekterat över hur de mår.

Kämnärs: för folk som egentligen vill bo i Malmö.

Ulrikkedal: nu har de ingen pizzeria längre. Men de har allt annat = volleyboll-plan.

Barer:

Ariman: hann gå på alldeles för många första dejter här under min första termin, så skäms alltid lite när jag kommer in. Jag tror många har samma upplevelse.

John Bull: tror bara atheneum hänger här?

Inferno: inget att klaga på. Förutom att de är mycket långsamma i baren.

Botulf: 10/10, men jobbigt att de sen ålders-skandalen legitimerar varenda jävel som går in.

Var ska man "handla":

Dumpstra! Är i gråskalan av lagligt och olagligt. Ni kan utforska gränserna uppe ovanför Delphi där det finns containrar (coop och LIDL) och Coop vid Klostergården!

Swedish politics... for dummies

Political parties as a dysfunctional family

NERIAH SANDIN

Feminist initiative
(*Feministiskt initiativ*):
Your niece, an art student

Back from university to abolish the patriarchy and anyone who stands in her way. Probably has a performance-based piece titled "The Uselessness of Men." Not in parliament, but definitely in your face (as she should be)... and in case it wasn't obvious- it's about feminism.

The Pirate Party (*Piratpartiet*):
Your rebellious teenage brother

Not afraid to get "in trouble" with anyone. Just simply wants to be able to live life without having to worry about paying for content like books, movies and music. Don't care that they're not part of the government; would rather tear the system down and live-stream as they do it.

The Donald Duck Party
(*Kalle Anka-partiet*):
The family jokester

Can never take anything seriously and will have you laughing till your stomach hurts. Technically not a real party- though without the jokester, is it really a party at all? Still manages to get votes for their humour... but honestly, with the current state of politics, maybe it's time for a revival? At least this one promises laughs, not disappointment.

The Left Party (*Vänsterpartiet*):
Blue-haired strong-minded cousin

DOWN. WITH. CAPITALISM. They are most certainly not afraid to speak their mind, which is focused on: free healthcare, free education and equality. Probably yells "eat the rich" once a week- minimum for good measure. Exudes anti-capitalist girl boss energy and is probably out protesting as you read this.

Social Democrats
(*Socialdemokraterna*):
The mother of the family

The longest-standing party in Sweden, ruling for most of eternity. They built up the dream of a social-liberal Sweden and now love living off old merits. They love taxes, social welfare, and being the responsible adult in the room. They hate revolutions because they are not created by a bureaucratic institution. Think of them as the parent who won't let you leave the dinner table until you've eaten all your broccoli (which they've also taxed) YAY.

The Green Party (*Miljöpartiet*):
The hippie vegan aunt

Loves the earth, the stars, the moon, the universe. Hates fossil fuels. Is not afraid to judge you if you take a plane instead of a train to your desired location. Oat milk, oat milk and more oat milk. Wants the country to run on renewable energy and vibes.

The Centre Party (Centerpartiet):
The indecisive older sister / your dad's quarter-life crisis

They want change but are still holding on to the what-ifs, especially when it comes to their first boyfriend. Like your dad during his quarter-life crisis, they're stuck in that in-between phase, unsuccessfully deciding between keeping old traditions or trading them in for something new. Indecisiveness naturally draws them to the centre, but the support of small businesses, decentralisation and probably a tote bag with a political slogan keeps them pacified. Change is scary, but maybe it's time to let go of some traditions... maybe.

The Moderates (Moderaterna):
The one family member who's in business

We all know them- the slightly rich, businessy folk who show up late to dinner because of a "very important meeting." As the Swedes call them, "Grisch"- suit-wearing, economic-finance focused free-market believers that see taxing the rich as unnecessary. Capitalism but with a Swedish twist of long fikas and generous parental leave.

The Liberals (Liberalerna):
The over-educated cousin who studied abroad once and won't shut up about it

Knows a little too much about politics for someone who doesn't actually hold office. Talks about democracy and education like it's a religion. Still brings up that one semester in Brussels at every dinner. Liberal with opinions, conservative with social skill.

Sweden Democrats (Sverigedemokraterna):
The inappropriate uncle

Claiming to be about traditions and national identity, but can't help themselves by bringing up controversial topics that leave the family chugging their wine. Scared of change and makes their stance known to everyone who's around, whether they're willing to listen or not. If it were up to them, this article would be in Swedish only.

Christian Democrats (Kristdemokraterna):
The nostalgic grandfather

Traditions, traditions, traditions, what would they do without them? Focused on family values, social conservatism, manners and reminding everyone how things "used to be." If I had a \$ for every time they mentioned technology... I'd be retired and living without a pension right now. One topic that both the old and new generations can agree on: naps.

Prime Minister:
Ulf Kristersson (The Moderates)

Born in no other than Lund on December 29th 1963. Making him a Capricorn Sun and Gemini moon. So he will plan the entire future of Sweden and then change his mind halfway through... If math isn't your thing: he's 61. Married with kids, so that's a no-go romantically, but maybe he's for you politically. Currently leading this dysfunctional family of parties and formed a "group project" for government with the Christian Democrats, Liberals and the Swedish Democrats (*The Tidö Agreement*).

Policies?

Taxes: Cut them

Crime: Toughen up

Immigration: Thanks, but no thanks

Climate: Supports it... in theory (as long as it doesn't hurt the economy)

Education: Big fan

Welfare: Time for a diet (and to hit the gym) hehe

Defence: Stronger (Duhh.. Do you want to be invaded?)

Well, that's Swedish politics for you.

From Le Pen to Trump: *Why the system won't help us*

EMIL KORSSTRÖM

The recent conviction of Marine Le Pen came as a glimpse of light in the brown whirl of fascism rising across the world. She was found guilty of embezzling European Union funds, banned from running for political office for five years and sentenced to prison along with a 100,000 € fine. This was celebrated by antifascists around the globe, in a mood not unlike when her father, Jean-Marie Le Pen, died earlier this year. A big blow to fascism. It felt justified, even righteous, and gave a spark of belief in our justice systems.

I started looking into fascists getting convicted in recent history, and one thing became very clear: legal systems rarely convict fascist leaders for their ideological crimes, things like incitement, hate-based violence, or crimes against humanity. Instead, they tend to go after adjacent charges like corruption or financial misconduct. Take Umberto Bossi, founder of Italy's fascist Lega Nord, who was convicted in 2017 for embezzlement and misuse of party funds – not for his politics, but his bookkeeping.

Naturally, there are some prominent examples of fascists being held accountable for their actual atrocities, but there always seems to be a loophole or a softening of the blow. I went back to 2013, when Efraín Ríos Montt, former dictator of Guatemala, was convicted for his role in genocide and displacement during his reign. It was historic, the first conviction of a current or former head of state in a national court according to Human Rights Watch. And yet, just ten days later, the conviction was annulled. Some courtroom technicality. Later that same year, Ríos Montt was granted amnesty, and follow-up trials were cut short by his death in 2018.

And when it comes to international justice, the system fails just as badly, if not worse. The International Criminal Court (ICC), supposedly the highest authority on prosecuting crimes against humanity, has never, and likely will never, in its current form, prosecute a “Western” leader. The court's record shows a clear bias: it overwhelmingly targets leaders from the Global South (e.g. African warlords), where governments are often cooperative in turning over suspects. Meanwhile, those responsible for war crimes, torture, or imperialist aggression from the U.S. or Europe remain untouched.

” *One thing
is crystal clear:
change needs to
come from the
working class.*

While Ríos Montt didn't exactly “escape” his sentence, he died. The victims of his atrocities were left with no real sense of closure. Other prominent right-wing political figures have also evaded meaningful accountability. Bolsonaro, Trump, Orbán – different styles, same immunity.

So, will Le Pen's guilty verdict actually matter? She won't be able to run for office in 2027, but her loyal fanbase remains intact, and the usual suspects, like Hungary's Viktor Orbán, rushed to her defence. And then there's Trump, a very (a little too) present example. This raging, narcissistic lunatic has been convicted of 34 charges, and yet, he's still there.

One thing is crystal clear: change needs to come from the working class. Even a conviction and an election ban haven't dented the loyal support base of France's far-right, or the American one, for that matter. But ending on a brighter note, there are glimpses of hope: neo-Nazi clubs being burned down by comrades, massive anti-fascist demonstrations all over the world, and even at the ballot box. The far-right party in Finland took a huge hit in the last election, dropping to sixth place, passed by both the Greens and the Left.

Real justice for fascism won't come from courts alone – it has to be built by movements on the ground. To create a class consciousness is more important than ever, from the ballot box in Finland to the burning ruins of hate clubs, the fight continues, and it's ours to win.

ORDLISTA UNDER TRUMP-ERAN

ALICE GIMBRO FRISK

Exekutiv order

Trump's favoritsyssla: skriva på papper. En exekutiv order är ett direktiv från presidenten till federala myndigheter. Det är inte en lag, men fungerar som en tvingande lagtolkning tills en ny president ändrar eller upphäver den. Trump har redan skrivit 112 ordrar på fyra månader, mer än hälften av sitt tidigare fyraårsresultat.

Röda siffror

Rött, färgen för socialism och klasskamp, men också nedgångar på aktiemarknaden: högers två största rädslor. Trumps "liberation day" 2a april lanserade USA det mest omfattande tull-paketet sedan "Smoot-Halley Tariff Act" 1930 som är känt för att trigga den stora depressionen och världens aktiemarknader har rasat som korthus. Syftet enligt USA:s president är att stärka den interna marknaden för inhemska företag men enligt många experter riskerar detta att i slutändan slå hårdast mot det amerikanska folket. Så frågan är vem som egentligen blir "liberated" på detta?

Tull

"Tariff – more beautiful than love" enligt Trump själv. Tullar är extra skatter på importerade varor som i slutändan drabbar konsumenterna, hårdast de med lägst inkomster. Och vinsten? Den går till skattsänkningar för de rikaste. Robin Hood, fast

Säkerhetsbrist

Att bjuda in en journalist till en chattgrupp på en kommersiell kommunikationsapp där det absoluta toppskiktet inom amerikansk politik diskuterar militära planer och rakt ut hänar sina allierade, borde väl om något vara en säkerhetsbrist... eller? Tydligt var det journalistens fel att han blev adderad till chattgruppen

Handelskrig

Världsläget just nu känns lika stabilt och förutsebart som ett dåligt situationship. Trump har dragit igång ett globalt handelskrig som kan sluta imorgon, eller nästa år.

DOGE

Department of Government Efficiency, eller snarare nedstängning av myndigheter i raketfart. Hemsidan pryds av ett guld:dollartecken och en flod av Elon Musk-tweets. Jodå, det är på riktigt.

Oligarki

Ett styrelseskick där makten är koncentrerad hos en liten grupp människor. Denna maktkoncentration kan baseras på kontroll över ekonomiska resurser, företag, religion, politik eller militär, eller andra typer av inflytande. Låter det bekant?

Fascism

Extremhöger ideologi som nästlar sig djupare och djupare in. "Elon gjorde bara en romersk salut". Ja du, du kan väl få tro det då. Det sa man säkert på 1930:talets Tyskland först också.

Auktoritär regim

Host host...

han ser ut över bårhuset

stryker pannan klappar håret
på britsen, vännen
finner man tomma ögon
stelfrusna ögonfransar
blodkroppar och plasma

på britsen, vännen
finner man en liten
liten pojke

EMMY WALLIN

(ingen titel)

jag ser de döda barnen
de döda

barnen
döda barn

döda barn barn som är döda barn som **barn** som barn som är döda
döda barn.

och jag undrar varför döda barn inte gör dig arg

förlåt, varför döda palestinska barn inte gör dig **arg**

förlåt, varför **döda barn** inte gör dig arg

kan du svara på det?

EMMY WALLIN

om himmelen. (ingen titel)

jag undrar om det finns
hemlösa i himmelen om de
sätter spikar på bänkar
där också, jag undrar om det finns
varuförsäljning i himmelen, vad de
kapitaliserar på, vad är
en själ värd i **himmelen? finns det
själar nog att släpa molnen** fram längs
Vintergatan? säljer man
döda fåglar på gatorna, förgriper
man sig på yngre själar?
gråter någon - i himmelen?

SOPHIA SJÖGREN

och historikerna
kommer svära
det fula 20-talet
alla bara grät
köpte saker och tog sönder dem
satt på psyk med fluoxetin
tjänade pengar åt en fet gubbe
för att få vara smal
åt linsgryta och svor
med palestinasjalen på väggen
bredvid en kvinna som gråter
så att vi åtminstone
kan gråta
tillsammans

SOPHIA SJÖGREN

hårigt gäng på smålands

EBBALISA JOHANSSON

Carl Johan: sång och gitarr

Jens: trumpet

Vit Päls har varit med oss i många fina år. Grundaren av musikprojektet, Carl Johan Lundgren, har levererat snillrik låt efter snillrik låt som på sitt alldeles egna sätt beskriver den bitterljuva alldagligheten i tillvaron. Med texter som är både jordnära och finurligt klipska förgyller låtarna samvaron och blir det självklara soundtracket till livet. Vit Päls spelning på Smålands nation 4 april var därför både efterlängtat och nödvändig för många små dunkande hjärtan. Dackekuriren var på plats och intervjuade dessa håriga gossar - Carl Johan och Jens.

CJ: Så här var det, när jag gick i gymnasiet på slutet av 90-talet då var det nästan inga konserter i Malmö. Det hände ingenting på möllan. Då åkte man hit till Lund. Det var mycket här på Smålands och på Mejeriet och en del på Blekingska och jag var här och kollade på en hel del grejer. Mejeriet körde skitmycket sån där Umeå-Hardcore - alla var veganer. Sedan på slutet av 90-talet var det också sån där svensk rap som kom, alltså efter The Latin Kings, svinmycket sänt. På Mejeriet har jag sett Kent å Broder Daniel. Mycket bra konserter. För mig kostade det 13 spänn att åka färjan över till Köpenhamn så jag var mycket där och kollade grejer på Loppen och Vega.

CJ: Det finns mycket minnen, jag har bott här på Smålands en gång i tiden. Det är sig likt, jag blir förvånad över hur lite som förändrats. Allt som är på väggarna här (i loungen i expen) var på väggarna när jag bodde här för typ 25 år sedan! Det var stökigt redan på den tiden när jag bodde här ovanför på Korpa, ovanför sce-

nen. Man kunde dra ut en random låda och den var fylld med VHS-kassetter med ketchup. Jag undrar om någon någonsin kom tillbaka och undra "Har någon sett mina VHS-kassetter med ketchup på?" Det var en kille i min korridor som led av att ingen städa. Vi var så unga och oempatiska och han började hota med att om ingen diskar skulle han slänga alla bestick. Ingen trodde på honom. Men till slut en dag så var alla besticken borta. Folk blev så arga på honom så han gick och köpte nya samma dag. Jag följde med lite i lovsången mot honom men nu när jag blivit lite äldre och fått lite perspektiv så förstår jag honom... det skulle nog vara otänkbart att flytta hit igen ändå...

Tips! Carl Johan har låtskrivarkurser. Vill du uppmana folk att skriva låttexter? Varför i så fall?

CJ: Jag vill uppmana folk att skriva låttexter, det är ju det roligaste som finns. Alla hittar nåt de tycker är roligt, som blir till en klåda, ett intresse. Varför jag gör det är ju bara för att jag märkte att jag mår bra av att skriva och så har jag hållit fast vid den vanan sedan dess. Glädjen ligger i att få hålla på med texten tills man älskar låten och tycker den är kul att sjunga. Finns stunder i arbetet när man håller på att skriva låtar, kanske inte mer än ett par minuter, när man är helt inne i det och tappar tid och rum och glömmer allt annat. Det är värt allt hårt slit och jobb för att få uppleva dom minutrarna. Det är mina lyckligaste stunder i livet tror jag. Och det är fantastiskt att folk vill lyssna på det.

Hur ser framtidsplanerna ut för Vit Päls?

CJ: Vi kommer släppa lite nytt i Maj. Det är tänkt att vara en sån där sommarhit som man kan lyssna på när man vill att festen ska lyfta lite eller bara när man står vid grillen och tänker att livet ska lyfta lite. Det kommer en liten musikvideo till, en sån där TikTok-grej, klippte ihop den idag. Det kommer fler saker också men det är lite hemligt, inte bara musik.

Jag vill ställa en löjlig fråga, eller nej en väldigt seriös fråga faktiskt... råkar det vara så att du är en furry?

CJ: Hahah Ånej, nu blev jag avslöjad! Vad heter en sån som gillar håriga män? En bear-någonting – jag är mer det tror jag. Jag gillar stora håriga män. Men jag kan säga att på min sons skola så är det skitmånga som har svans. De är typ furrys. Det kommer en generation nu där alla har svans.
Jens: Jag har för mig att det kom en sån där furry en gång på en konsert.

Vilket fursona hade du haft om du var en furry?

CJ: Det är nu man önskar att man sa något coolt som örn eller nåt men jag är nog mer av en ko. Man är ju aldrig så cool som man önskar att man va. Det händer ju inte så mycket i mitt liv som man kanske hade hoppats.

Jens: Min självbild är nog nåt lodjur i Norrland, uppe i fjällen. Eller åh nej, jag skulle vilja va en sån där mammut-råtta som forskarna tagit fram med mammut-DNA. Håriga små grejer. Det ser mysigt ut.

CJ: Nej! Nu vet jag vad jag vill va: *pekar mot mattan i loungen* har ni sett den där kamelen på mattan med två jättestora pattar som pucklar? Jag vill inte va en kamel, utan jag vill va en kamel med skitstora pattar. Där har vi det.

Sista grejen - nu ska vi smaka Smålands nations egen öl och se vad ni tycker:

Jens: *smack...* Jaaa juste, riktigt god. Lite söt.
CJ: Hmm, ganska söt. Jag har kommit på att jag nästan bara gillar lager, jag gillar att man kan bingea. Men lite funky är den. Jag gillar att den inte har för mycket kolsyra, den här är mer som svagdricka.

Där avslutades intervjun och Vit Päls klunkade i sig ölen och gick upp på scen och rockade strumpona av Smålands nation. Oj, vilken show det blev - allsång, dans, svett och tårar! Att få skrika sig hes och skaka loss till Vit Päls var en fröjd. Kvällen avslutades med "död och evigt mörker" – det var ju ändå fredag!

Vit Päls - Tack!

N'nima

Namn:

Fatima (2003)

Aktuell med:

**Släpper albumet
"Växtvärk" till
sommaren**

Hakeem Martin

Namn:

Hakeem (1999)

Aktuell med:

**Släpper albumet
"Untitled soul
projekt"**

**Var kommer titeln
"untitled soul project" för
ditt nya album från?**

Jag är svart, uppvuxen i Sverige. Folk vill lätt slänga titlar på oss. Men just det här är: "Untitled" – to take titles off.

**När tror ni att ni kommer
släppa det?**

Så snart som möjligt. Vi har en låt kvar, som faktiskt är med Nima

**Alltså den låten ni kör
tillsammans?**

Den har vi inte spelat än. Men det är en åtta minuters låt. Storytelling-låt. Saxofon. Trummor. Det kommer bli helt sjukt. Vi har verkligen tagit storysen från området jag kommer ifrån. Min upplevelse. Och vänner som har varit i dåliga kretsar. Och så satt ihop det till en story som ändå ska visa: where we're from. Alltså även saker som händer i Lund och i Sverige. För vi har också en verklighet. Men vi hör inte så mycket av den.

Hur började du med musik?

I sjuan höll jag egentligen på med film och var jätte-filmintresserad. Och sen började min syster hålla på med musik och då skulle jag ju också det. Hon inspirerade mig väldigt mycket. Jag var egentligen jätteblyg men jag sjöng på skolavslutningen i slutet av sjuan ändå. Det var första gången jag uppträdde, och sen bara fortsatte jag!

Vad är din musikaliska inspiration?

Det är så många olika... Frank Ocean, SZA. Men också typ old school R&B; Jazmine Sullivan, Destiny's Child, D'Angelo, Lauryn Hill. Jag lyssnar på mycket svensk hiphop, typ Cleo, Ayla.

Hur började du med musik?

Hiphop har alltid funnits. När jag var yngre. Det har alltid varit i väggar. Så det har alltid format mig på ett eller annat sätt. När jag var yngre så stammade jag jättemycket. Så jag kunde inte rappa. Men det var alltid någonting jag ville göra.

När jag började högstadiet var det några killar som freestylade, och jag tänkte: "I can beat that." Jag var lite så bullied, så jag bara satt i mitt rum och skrev lite notes. Skrev lite bars. Det växte från där. Det var också det som hjälpte mig att sluta stamningen helt.

Sen släppte jag mitt första låt 2020. Under hela Black Lives Matter-movemenet. För då var det så mycket känslor som byggdes upp i den perioden. Och jag kände, I have to do something. Och då så blev det en dubbel single. Jag bara spit my heart out, from my perspective. Och sen dess har jag bara Yes, this is what I gotta do.

Vilken är din bästa spelning?

Det står mellan två stycken! Vi hade Cleo som gästlärare och någon månad senare skrev hon till mig och tre andra tjejer på instagram och frågade om vi ville uppträda med henne på Globen. Det var typ det sjukaste någonsin. Den andra var mer nyligen när jag öppnade för Erik Lundin på Babel. Det kändes sjukt för att jag lyssnat så mycket på hans musik under min uppväxt.

Vad är din musikaliska inspiration?

Det är väldigt clear and cut. Det är Kendrick Lamar. For sure. J.Cole. Schoolboy Q. Lil' Simz. Dochiie. Men det är mest Kendrick. Artister som bara embrace the artistry to the fullest. Och också ha något att säga. Inte bara, yeah we're getting money. Utan det ska vara något djupare bakom. That's what hip hop is.

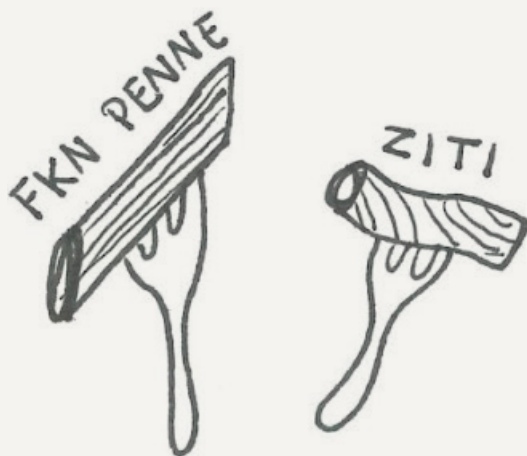
Vilken är din bästa spelning?

Alltså, det här är typ... det här betyder jävligt mycket. Det var såhär, jag kommer tillbaka från en ganska tuff period. Och att komma tillbaka like this. Kommer in strong, bli bemött med så mycket respekt, kärlek. Och bara liksom... It really felt like realignment I would say.

N'nima och Hakeem Martin spelade på Smålands Nation den 11e april.

Blekingska Nation har ingen koll på sina pastasorter.

ELLEN FAJERSSON MODH
SOPHIA SJÖGREN

Det är en torsdag eftermiddag och trots att man tvingas vandra genom LTHs något dystopiska byggnader så är det lång kö till Blekingska Nationens lunch. Jazntonerna från Moon River puttrar dovt i bakgrunden, ackompanjerade av studenternas klirrande glas. Om man råkar vara på span efter hippies som lånat sin pappas garderob så är det hit man ska.

Vi börjar med efterrätten för ett toppklassigt journalistiskt gräv. Efter en längre intellektuell diskussion gällande denna silkeslena mango-dessert kommer vi slutligen fram till att den möjligen skulle kunna skapa fred på jorden.

★★★★

Däremot vill vi rikta stark kritik mot huvudrätten; Ziti. Detta eftersom det inte var Ziti. I vidare utredning bestämmer vi oss för att inte kontakta Konsumentverket, då kassören redan såg ut att ha en tuff dag. Men vi vill förtydliga för förmännen på Blekingskas Nation att; Penne och Ziti alltså inte är samma sak.

★★★

Med prideflaggor, table service och strålände sol kan vi konstatera att denna lunch var en pastasort från Michelin. Fyra stjärnor alltsomallt.

★★★★

KULTUR BAKOM PANNBENET

Decentering men - it's time to deprogram our brains from the male gaze

ALICE GIMBRO FRISK

This one goes out to the girlies, non-binary folks and trans babes out there. If you're a man, you are very welcome to read too - but this text is not written for you. With that established, let's get into it.

Recently I went through a period of obsessing over a man I barely knew, just to end up being ghosted by him. I saw his potential, and hung in there longer than I should've even though my friends had clocked several red flags weeks earlier. Stepping out of that experience I've started reflecting on how much of my brainspace I let men take up and the impact their actions (and lack of actions) have on my own emotions. And my conclusion is that they have a way bigger impact on my energy than I am okay with. That something needs to change - I need to start decentering men from my life.

After reflecting on this topic I think that I'm not the only one who needs to go through this journey of deprogramming my brain from the male gaze. As a woman, even when not seeking romantic relationships, men are constantly dictating the frames of the existence I move in whether or not I am actively aware of it. I have always seen myself as strong and independent, but when starting to pick apart my behavioral patterns I realize more and more how deeply rooted into my subconscious the patriarchal structures are. I am constantly seeking validation from men to tell me I am enough, whether that is academically, professionally, sexually or romantically. If not always directly, then indirectly. Because on an unspoken and systemic level I've been taught since childhood that that's what matters. You have to get good grades to prove you are a good student. Be in a relationship to prove that you are desirable and loveable.

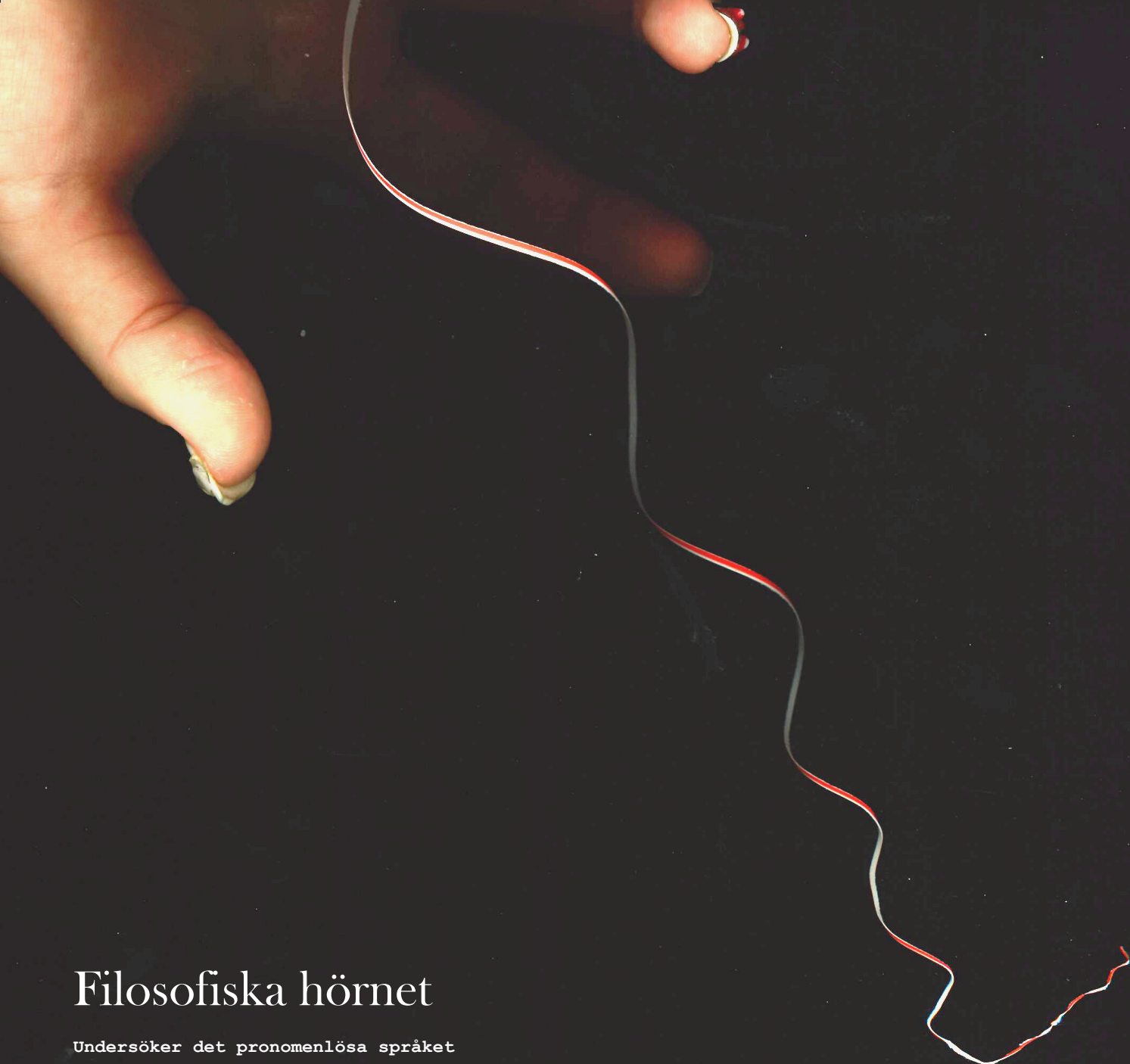
We have been taught to believe that being in a heterosexual romantic relationship is the highest achievement you do as a woman. That being chosen by a man is the ultimate proof of your worth as an individual. It is everywhere, in the movies we watch, the endless love songs, books we read, and the media's recurring take on that our generation is a failure because less and less are in lasting relationships. This builds the idea that if you are not, you have failed. And as someone who has never been in a serious relationship, I've 100% internalized that. But recently I realized that all of this is built on outdated societal norms, where women had to marry in order to sustain themselves as they legally weren't even seen as adults. Marriage was an economic necessity, a means of survival. Today we don't need that - and thereby we need to reevaluate the social meaning of relationships.

Moving away from relationships - what does it even mean to center men? It means basing your actions on either the search for validation from someone else or based on what they want and what is most convenient for them. Putting your own needs, wishes and preferences aside in favour of patriarchal norms. Come on, I know we've all been there - even if we don't want to admit it. What things do you really do for you because you want to, and what do you do because others want you to or have made you believe that's your own will?

It takes some serious self reflection to recognize these patterns. Many things can be so normalized we don't even think about them as part of a structural issue. That's the thing with structural issues - they are built to seem like a universal truth, the status quo that has always been. Centering men is so normalized that we don't even talk about that we do.

To decentralize men we need to become more selfish. Get rid of that internalized male gaze - and do it because you want to!

Filosofiska hörnet

Undersöker det pronomenlösa språket

Jag vill i denna text undersöka, eller upplysa om, att vårt språk gör en intrassant filosofisk vändning.

På sistone har nämligen de unga börjat tala pronomenlöst. Inte på ett särskilt queert sätt, utan på ett sätt som tar bort ansvar och händelse.

Vi gör inte saker, utan gör saker

Jag blev inte redlös igår, utan blev redlös igår

Jag lagar inte mat, utan lagar mat

Jag är inte så mätt, utan är så mätt

Agerandet är varken individuellt eller gemensamt. Det finns nämligen ingen agens alls. Kanske närmar vi oss en acceptans av ett fullständigt hegemoniskt tillstånd. Där vi inte kan påverka något, inte göra något, och inte heller kan vi uppleva eller känna. Eller kanske, kan inte påverka något, kan inte göra något, kan inte känna något. Kan inte ikväll!

Jaget försvinner.

Likt kampen om verbet eller subjektet, som undersökts av bland annat Erik Fromm, där vi förpassat oss till att ha istället för att vara, kan vi nu ha förpassat oss till att helt enkelt inte vara alls.

HEDVIG SÄVENRYD

Literary Game

The rules of the game are as follows:

Pick a name of a well-known person.

It could be anyone: Edith Piaf, Friedrich Engels or Adam Driver. You will soon discover, though, that some names are better for the game than others.

Your job is to come up with as many names of fictional people as possible. To create a new name, you can only use the letters that form the original one, and you have to use all of them. So, for example, a famous novelist, Joseph Conrad, could thus become CHEOPS JORDAN. The names should be meaningful – they should reflect (or constitute) who the person is.

You don't really need to stick to the rules of orthography, nor do you need to stick to a single language when searching for words contained in the famous person's name. If you find a great word, just follow it!

If you're up for the full game, in order to explain who your new people are, after coming up with various names, you have to write a short explanatory commentary. The commentaries should be rhythmical and rhyme.

Examples:

WALTER BENJAMIN

M.J. LITER-WANNABE

(moved to Parran, felt peer-pressured)

BRAJAN MEIN-WELT

(„love him more than one could measure!”)

J. NEW-METAL-BRAIN

(his own has, alas, expired)

JEB INTERNAL-MAW

(lots of taming was required)

MAT W. REBEL-NINJA

(high-school bad boy, scary-looking)

ALBIN MAJN-TERWE

(valkoparta, vanha ukki)

BERTIL „JAMEN” WAN

(likes to spar since took up fencing)

MARTA J. WEB-LENIN

(communist in our century)

BARMAN EJ-WENTIL

(best bartender you can hire)

MARI W. NAJT-LEBEN

(what the hand dare seize her fire?)

Tips om du är nervös inför en fest
Gör en poängjakt i din lur
Och testa vem som klarar flest
Det kanske blir så att du snor
500 poäng för duschmunstycket
Ettusen för två kan det till och med bli
Efter förhandling om det andra könet
Nu äger jag ett Wii

killar är som buss 171
oberäkneliga men kommer hela tiden

ANNIE NYLÉN

nonsens- mysterier

EBBALISA JOHANSSON

2022 kom äntligen 70-talsbandet *"Anna Koka 5 Ägg Jag Är Vård I Huset"* till Spotify med återutgåvan av LP:n från 1975 och för första gången får Spotify-generationen lyssna på den obskyra skånegruppen helt obehindrat. Själv har de senaste tre åren med detta underliga band i lurarna fyllt mig med nostalgi då jag är uppväxt med gammal go ful-rock men mest av allt har det fått mig, och många andra, att fundera kring ett av proggssveriges största mysterier.

Anna Koka 5 Ägg Jag Är Vård I Huset påminner lite om det proggiga *"Risken finns"* från vårt sköna Lund och även det svängiga *"Thorsson"*. Men allra mest påminner de om det legendariska, mystiska ful-rockbandet *"Philemon Arthur and The Dung"* - bandet med medlemmarna vars identitet i fem årtionden hållits gömda för omvärlden. Du har säkert hört några av deras låtar inspelade på rullbandspelare med hjälp av kastruller, stekpannor, ostämda gitarrer och knastriga mikrofoner, som den om *"Henning i sin presenning"* eller kanske den om *"Blomman"* från Lomma. Men få kan ha missat *"In Kommer Gösta"*. Min pappa som spenderade stora delar av 80-talet i Lund, och majoriteten av den tiden på Smålands nation för den delen, har berättat att den legendariska nonsenslåten brukade blastas på smålandsfesterna och folk sjöng med som i trans: *"In Kommer Gösta! Ja han hälsar! In Kommer Gösta!"*. Under åren har det spekulerats hit och dit om vilka tokstollarna bakom låtarna är men bandet har lyckats hålla mysteriet levande.

MEN så återförenas *Anna Koka 5 Ägg Jag Är Vård I Huset* i början av 2022 och bandmedlemmarna och bröderna Rolf och Mats Svensson uppträder med Philemon Arthur and The Dung's låt *"om ni tycker jag undviker er"* och det låter misstänksamt likt originalet! Kan det vara dessa gubbar som är männen bakom det mytomspunna 70-talsbandet? Första gången jag hörde *Anna Koka 5 Äggs* låtar trodde jag att det var Philemon Arthur men lite snyggare, mer psykedeliskt och med stämda gitarrer. Rösterna och texterna kändes bekanta (kan bero på att jag klumpar ihop all skånska) och känslan var ungefär densamma. Låten *"Kaffekokaren"* handlar om upprepade försök att få en kopp varm dryck av något slag på morgonkvisten, kaffe till att börja med men det slutar med att sångaren hamnar i finkan efter att ha byggt om kaffekokaren till en brännvinsmaskin. Denna låt får mig att tänka lite på Philemon Arthurs kända Gösta-låt där Gösta outtröttligt söker efter kaffe och misslyckas i sitt sökande. Likheter kan såklart bero på att banden varit påverkade och inspirerade av varandra men oavsett adderar likheterna till mysteriet. Även om mycket lutar åt att det är Rolf och Mats från *Anna Koka 5 Ägg* som är musikererna vi letat efter finns det ännu inget säkert svar. Mysteriet kvarstår.

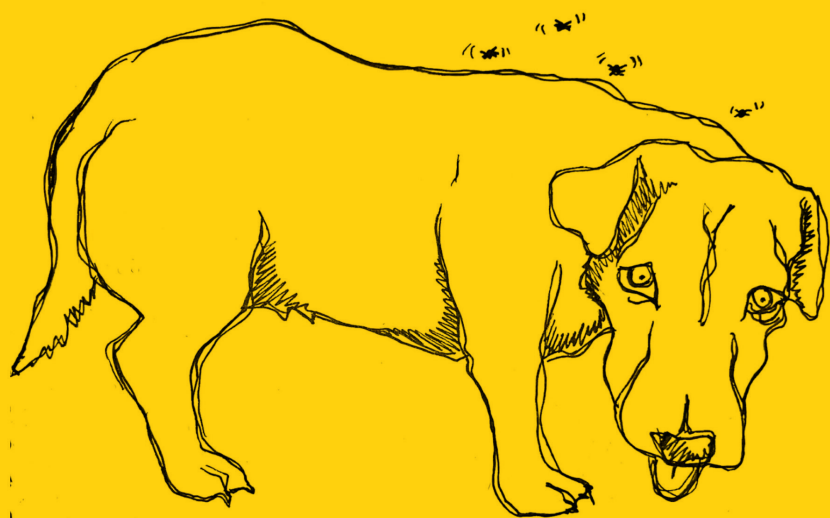
Mysterier är spännande och roliga men efter ett tag blir de lite irriterande, som en klåda du inte kan nå och som bara växer och växer tills du känner dig som en loppbiten hund! Sedan blir man till konspirationsteoretiker och allt spårar. Så nu vill jag faktiskt att det här mysteriet ska lösas och jag väljer att tro på att det är gubbarna Rolf och Mats som ligger bakom *Philemon Arthur and The Dung* ... tills det att annat bevis framkommer. Jag är oavsett väldigt glad över att *Anna Koka 5 Ägg Jag Är Vård I Huset* återförenats och att albumet finns lättåtkomligt för oss alla unga.

Om du inte lyssnat på dessa två band hoppas jag att min besatthet och mitt engagemang i frågan kan ha inspirerat dig att sätta i gång. Det är värt det! Det är skitig, konstig och underbar musik som passar in här på vårt älskade Smålands.

Avslutningsvis vill jag dela texten till Philemon Arthurs *"Om jag hade pjäxor"*:

*"Blommorna på ängen växer
Å det gör ju även jag
Tänk om jag hade pjäxor
Då skulle jag åka skidor idag
På kommunala sopetippen"*

Tack och hej leverpastej!

Strökursarens svar på Carl Sträng

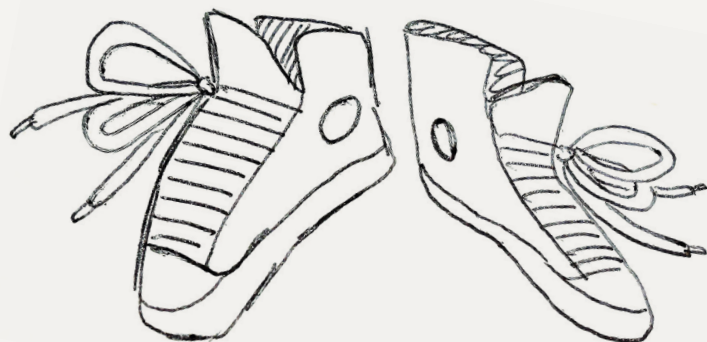
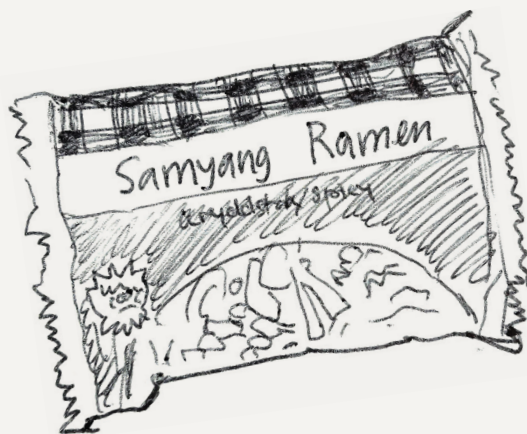
ELLEN FAJERSSON MODH

Jag sitter en torsdagseftermiddag och utför en av mina favoritaktiviteter för att kultivera intellektet (att doomsrolla på sociala medier) när en artikel plötsligt uppenbarar sig för mig. Kallsvetten börjar rinna och händerna börjar skaka. Artikeln skriven av Carl Sträng för Uppsala Nya Tidning attackerar nämligen en marginaliserad grupp här i studentlivet som jag, samt många av mina nära och kära tillhör – strökursarna. Han uppmanar oss till något så förfärligt som att klippa oss och skaffa ett jobb. Jag råkar dock vara tämligen förtjust i min stökiga kalufs och månatliga CSN-bidrag. Därför vill jag slå ett slag för oss som läser strökurser!

Jag tror egentligen att det är otroligt viktigt med de fristående kurserna och tillvaron som strökursare. Det är väl ändå sällan man är helt stensäker på vilket jobb man vill ha eller vilken kandidat man vill gå. Då kan det vara väldigt givande att bara starta i någon ände och se var man hamnar. Att gå någon random kurs kan alltså vara bra för att avdramatisera universitetsstudierna och kanske leder det en att möta de nya perspektiven som leder in en på rätt bana. Jag känner ett flertal där det här är fallet.

I sin artikel anklagar han många som läser en strökurs, speciellt under sommaren, för att sakna genuint intresse för att lära sig. Det är förvisso sant att det finns många som enbart vill kamma hem en fin peng utan intresse för sin kurs men det blir orealistiskt att försöka skilja "de oseriösa" från de som "faktiskt" vill lära sig. Jag vill dessutom medge att jag själv gick in i studierna enbart med intresse för studentlivet och nu kan jag debattera om kantianismen och redogöra för romersk poesi, så något måste jag ändå ha lärt mig. Det är inte heller som att man berövar någon stackars humanist en plats på grundkursen i egyptologi ändå eftersom de allra flesta "lalliga" kurserna i humaniora släpper in alla som söker. Kanske är det alltså ett brott utan offer?

Är det verkligen så illa även om det skulle vara så att man enbart eftersträvar ett CSN och den lösa tillvaron som student? Det finns ofta en molande ångest bland de flesta studenter om det här med yrket och vad det ska bli av med en efter plugget. Jag tycker det är dock något fint med att läsa en fristående kurs helt fränkopplat från någon sorts förväntning om ett jobb eller produktivitet. Slutsatsen är att värna om det du värderar som saknar total finansiell motivation. Det är kanske inte länge man kan vara fri från allt detta men det är nu vi har tid att vara unga och dumma. Flytta in i en korridor! Plugga nån dum kurs i Idé- och lärdomshistoria! Låt dig dras med på lite bus och lek!

MUSIKTIPS FRÅN TURKIET

YAZ GAZETECİ
YAZ!

SELD
BAĞCAN
ÄR EN AV
TURKIETS
MEST KÄNDA
FOLKARTISTER.
HON FÄNGSLADES
FLERA GÅNGER
FÖR SIN
MUSIK PÅ
70-TALET.
SELD
STUNGER
FÖR JOAKIM
MEDIN I SIN LÄT:

"YAZ GAZETECİ YAZ" =
SKRIV JOURNALISTER SKRIV!

LÅNGFINGRET 1982

HÄR KOMMER EN HYLLNING. DEN BYGGER PÅ EN
DIRT SOM HETER "SALUTE!" SKRIVEN AV DEN AMERIKANSKE
POETEN LAWRENCE FERLINGHETTI. DET ÄR EN HYLLNING
TILL VARJE DJUR SOM DÖDAR OCH ÄTER SIN EGEN
AVKOMMA. DET ÄR EN HYLLNING TILL VARJE PRICKSKYTT
MED KIKARSIKTE. OCH TILL VARJE RÖDNALKE I STÖVLAR
OCH MED HUNDAR SOM ÄR TRÄNADE ATT SPÅRA OCH
DÖDA. TILL VARJE CIVILSNUT MED AXELHÖLTER FULLA
AV BLY.

TILL VARJE TJÄNARE AV FOLKET
SOM MEJAR SÄLLER OCH KÖPER SINA MEDMÄNNISKOR. TILL
VARJE GUARDIA CIVIL I VILKET LAND
DET MÅ SOM VAKTARE PÅ MEDBORGARNAS
DET ÄR EN HYLLNING TILL VARJE GRÄNSVAKT
VID VILKET SKECKEN POINT CHARLEY DET
VARA MÅ TILL VARJE STADSPOLIS I SKRÄDDAR-
SYDDA BYXOR OCH KRAVALHJÄLM. TILL
VARJE KONSTAPEL MED PISTOLER,
SIRENER OCH TÖRGAS.

DET ÄR EN HYLLNING
TILL VARJE BOMBPLANS-
PILOT SOM VÄLSINGNAR
BOMBERNA FÖRETAKE-OFF,
TILL ALLA DOM SOM
DÖDAR, DÖDAR FÖR
FREDEN... HAR JAG HÄR
DEN ENDA HÄLSNING
SOM DOM BARBARERNA
ÄR VÄRDA: JAG HÖJER
MITT LÅNGFINGER. JAG

STICKER UPP MITT LÅNGFINGER.

-ANDERS F. RÖNNBLOM

ANDERS F. RÖNNBLOM
SPELAR PÅ FOLK Å ROCK
(LAFÉ 1851) DEN 17 MAJ